

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення вченої ради університету
25 червня 2026 року,
протокол № 13.

Т.в.о. ректора, голова вченої ради
університету, доктор юридичних наук,
професор

Олег ОМЕЛЬЧУК

25 червня 2026 року

М.П.

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни
«ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
У ПРАВОЗАСТОСОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ»
для підготовки на другому рівні здобувачів вищої
освіти ступеня Магістр права за спеціальністю D8 Право
галузі знань D Бізнес, адміністрування та право

м. Хмельницький
2026

РОЗРОБНИКИ:

професор кафедри теорії та історії держави і
права Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова,
доктор юридичних наук, професор
15 червня 2026 року

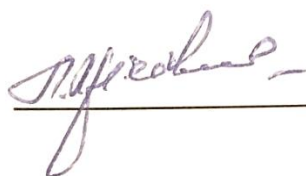

Віктор САВЕНКО

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри
теорії та історії держави і права
18 червня 2026 року, протокол № 8.

Завідувач кафедри, доктор
історичних наук, професор
18 червня 2026 року

Леонід МІСІНКЕВИЧ

ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньої програми
18 червня 2026 року

Сергій КРУШИНСЬКИЙ

Декан юридичного факультету,
кандидат юридичних наук, доцент
18 червня 2026 року

Віктор ЗАХАРЧУК

Рішення методичної ради університету
18 червня 2026 року, протокол № 8.

Голова методичної ради університету,
кандидатка наук з державного
управління, доцентка
18 червня 2026 року

Ірина КОВТУН

Обліковий обсяг 0,87 ум.др.арк.

ЗМІСТ

	Стор.
1. Опис навчальної дисципліни	– 4
2. Програмні компетентності і заплановані результати навчання	– 4
3. Програма навчальної дисципліни	– 5
4. Структура вивчення навчальної дисципліни	– 11
4.1. Тематичний план навчальної дисципліни	– 11
4.2. Аудиторні заняття	– 11
4.3. Самостійна робота студентів	– 12
5. Методи навчання та контролю	– 12
6. Схема нарахування балів	– 13
7. Рекомендовані джерела	– 13
7.1. Основні джерела	– 13
7.2. Допоміжні джерела	– 15
8. Інформаційні ресурси в Інтернеті	– 17

1. Опис навчальної дисципліни

1. Шифр і назва галузі знань	– D Бізнес, адміністрування та право
2. Код і назва спеціальності	– D8 Право
3. Назва спеціалізації	– спеціалізація не передбачена
4. Назва дисципліни	– Діджиталізація та інформаційні технології у правозастосовній діяльності
5. Тип дисципліни	– вибіркова
7. Освітній рівень, на якому вивчається дисципліна	– другий
8. Ступінь вищої освіти, що здобувається	– магістр права
11. Обсяг вивчення дисципліни:	
1) загальний обсяг (кредитів ЄКТС / годин)	– 3,0/90
12. Форма семестрового контролю	– залік
13. Місце дисципліни в логічній схемі:	
1) попередні дисципліни	– Проблеми нормотворення та правозастосування; Україна в міжнародному правовому вимірі.
2) супутні дисципліни	– Застосування Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.
3) наступні дисципліни	– Альтернативне вирішення правових спорів;
14. Мова вивчення дисципліни	– українська.

2. Програмні компетентності і заплановані результати навчання

Програмні компетентності, які здобуваються під час вивчення навчальної дисципліни	Загальні компетентності ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу ЗК3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел Спеціальні компетентності СК1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності; СК6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію; СК9. Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.
Програмні результати навчання	РН1. Оцінювати природу та характер суспільних процесів і явищ, і виявляти розуміння меж та механізмів їх правового регулювання; РН2. Співвідносити сучасну систему цивілізаційних цінностей з правовими цінностями, принципами та професійними етичними стандартами; РН3. Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, цифрові, статистичні, тестові та інші, та перевіряти їх на достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження; РН4. Здійснювати презентацію свого дослідження з правової теми,

	застосовуючи першоджерела та прийоми правової інтерпретації складних комплексних проблем, що постають з цього дослідження, аргументувати висновки; РН8. Оцінювати достовірність інформації та надійність джерел, ефективно опрацьовувати та використовувати інформацію для проведення наукових досліджень та практичної діяльності; РН9. Генерувати нові ідеї та використовувати сучасні технології у наданні правничих послуг; РН17. Інтегрувати необхідні знання та розв'язувати складні задачі правозастосування у різних сферах професійної діяльності.
--	--

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Соціокультурні передумови формування діджиталізації.

Сутність інформаційного та постінформаційного суспільства як основи розвитку діджиталізації. Еволюція суспільства від індустріальної до цифрової моделі, зростання ролі інформації, знань і цифрових технологій у всіх сферах життєдіяльності. Особливості постінформаційного суспільства: цифровізація соціальних процесів, поширення штучного інтелекту, великих даних, мережевих комунікацій та цифрових платформ. Значення інформаційних ресурсів як стратегічного чинника економічного, соціального та культурного розвитку.

Промислові революції як історичні етапи становлення цифрового суспільства. Характеристика основних промислових революцій та їхній вплив на розвиток науки, техніки, виробництва й суспільних відносин. Особливості Четвертої промислової революції (Індустрії 4.0), її зв'язок із цифровою трансформацією економіки та суспільства. Роль автоматизації, роботизації, Інтернету речей, штучного інтелекту та хмарних технологій у формуванні сучасної моделі діджиталізації.

Соціокультурні чинники розвитку діджиталізації. Вплив глобалізації, розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, цифрової культури та мережевого суспільства на трансформацію соціальних відносин. Зміна моделей комунікації, освіти, праці, споживання та дозвілля під впливом цифрових технологій. Значення цифрової грамотності, інформаційної культури та безперервного навчання як необхідних умов ефективної інтеграції особистості у цифровий простір.

Феномен кліпового мислення як наслідок розвитку цифрового інформаційного середовища. Основні ознаки кліпового мислення: фрагментарність сприйняття інформації, швидке переключення уваги, орієнтація на візуальний контент та короткі інформаційні повідомлення. Переваги й ризики кліпового мислення для освітньої діяльності, професійної підготовки та формування критичного мислення. Вплив цифрових медіа та соціальних мереж на особливості сприйняття, аналізу й інтерпретації інформації.

Діджиталізація як соціокультурний феномен сучасності. Взаємозв'язок технологічного прогресу, суспільних трансформацій та культурних змін у процесі цифровізації. Вплив діджиталізації на формування нових моделей поведінки, соціальної взаємодії, професійної діяльності та державного управління. Значення цифрової трансформації для розвитку інноваційного суспільства, підвищення якості життя, конкурентоспроможності економіки та забезпечення сталого розвитку в умовах глобальної цифрової епохи.

Тема 2 Діджиталізація, її види та юридична діяльність.

Діджиталізація як сучасний етап цифрової трансформації суспільства. Поняття «діджиталізація», її сутність, основні ознаки та відмінність від інформатизації й цифрової трансформації. Значення цифрових технологій для модернізації державного управління,

економіки, освіти, бізнесу та правової сфери. Роль діджиталізації у формуванні ефективного інформаційного суспільства та розвитку цифрової економіки.

Предметні форми діджиталізації та особливості їх застосування. Основні напрями цифровізації суспільних відносин: цифровізація державного управління, електронне урядування, цифрові адміністративні послуги, електронний документообіг, цифрова освіта, електронна комерція та цифрове правосуддя. Використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій як засобу підвищення ефективності управлінських і правових процесів. Значення інтеграції цифрових сервісів для забезпечення доступності, прозорості та оперативності діяльності державних інституцій.

Соціальні мережі та їх роль у конструюванні правової реальності. Соціальні мережі як сучасний комунікаційний простір формування громадської думки, правової культури та правосвідомості. Вплив цифрових платформ на поширення правової інформації, реалізацію права на свободу вираження поглядів, громадську активність і взаємодію держави з громадянами. Правові ризики використання соціальних мереж: поширення дезінформації, порушення права на приватність, захист персональних даних, інформаційна безпека та відповідальність за протиправний цифровий контент.

Юридична діяльність в умовах діджиталізації. Трансформація професійної діяльності юриста під впливом цифрових технологій, автоматизації та розвитку електронних сервісів. Використання електронного документообігу, цифрових доказів, інформаційно-аналітичних систем, електронного судочинства, онлайн-консультування та систем підтримки прийняття юридичних рішень. Значення цифрових компетентностей, інформаційної безпеки та цифрової етики для здійснення сучасної юридичної діяльності.

Нові юридичні професії та перспективи їх розвитку. Формування нових напрямів професійної діяльності юристів у сфері цифрових технологій: фахівець із цифрового права, юрист у сфері захисту персональних даних, спеціаліст із кіберправа, консультант із цифрової трансформації, фахівець із комплаєнсу та юридичного супроводу інформаційних технологій. Роль міждисциплінарних знань, цифрової грамотності та безперервного професійного розвитку у підготовці конкурентоспроможних правників, здатних ефективно працювати в умовах цифрового суспільства.

Тема 3. Діджиталізація і система державних органів.

Діджиталізація як основа модернізації системи державного управління. Сутність цифрової трансформації державних органів та її роль у підвищенні ефективності публічного управління. Основні принципи цифровізації державного сектору: відкритість, прозорість, доступність, оперативність та орієнтованість на потреби громадян. Значення інформаційно-комунікаційних технологій для розвитку сучасної моделі електронної держави та цифрового урядування.

Особливості застосування ІТ-технологій у діяльності державних органів. Використання інформаційних систем, цифрових платформ, електронних реєстрів, автоматизованих баз даних та сучасних засобів комунікації для забезпечення ефективного виконання функцій органів державної влади. Роль цифрових технологій у підвищенні якості управлінських рішень, оптимізації адміністративних процесів, забезпеченні інформаційної безпеки та міжвідомчої взаємодії. Значення автоматизації процесів для підвищення продуктивності та зменшення бюрократичного навантаження.

Електронний документообіг як складова цифрового державного управління. Поняття електронного документообігу, його правові та організаційні засади. Використання електронних документів, електронного цифрового підпису, систем електронної взаємодії органів влади та цифрового архівування документів. Переваги електронного документообігу: прискорення обміну інформацією, зменшення витрат, підвищення прозорості діяльності державних органів та забезпечення належного контролю за виконанням управлінських рішень.

Специфіка надання послуг населенню в електронному форматі. Електронні адміністративні послуги як інструмент реалізації концепції сервісної держави. Особливості функціонування цифрових сервісів, принцип «єдиного вікна», дистанційна взаємодія громадян із державними органами та забезпечення доступності державних послуг незалежно від місця перебування користувача. Переваги цифрового обслуговування населення: швидкість, зручність, прозорість, скорочення адміністративних процедур та мінімізація корупційних ризиків.

Міністерство цифрової трансформації України («Мінцифра»): завдання, функції та роль у цифровізації держави. Основні напрями діяльності Міністерства цифрової трансформації України щодо формування та реалізації державної політики у сфері цифрового розвитку, електронного урядування, цифрової економіки та розвитку інформаційного суспільства. Координація впровадження державних цифрових сервісів, розвиток цифрової інфраструктури, підвищення рівня цифрової грамотності населення та забезпечення інтеграції сучасних інформаційних технологій у діяльність органів державної влади. Значення діяльності Мінцифри для формування ефективної, відкритої та інноваційної системи державного управління.

Тема 4. Права людини в інформаційну епоху.

Права людини в умовах розвитку інформаційного суспільства. Вплив цифрових технологій та глобального інформаційного простору на реалізацію основоположних прав і свобод людини. Трансформація традиційних прав людини в умовах цифровізації суспільних відносин та формування нових механізмів їх реалізації. Значення інформаційних технологій для забезпечення доступу до інформації, свободи вираження поглядів, участі громадян у суспільному житті та розвитку демократичної держави.

Поняття «нових прав» людини та особливості їх формування. Виникнення нових прав людини як наслідок розвитку цифрових технологій, інформаційного суспільства та глобальної цифрової взаємодії. Характеристика прав четвертого покоління: право на доступ до мережі Інтернет, право на захист персональних даних, право на цифрову приватність, право на інформаційну безпеку, право на цифрову ідентичність та право на захист від незаконного використання цифрових технологій. Значення нових прав для забезпечення гідності, свободи та безпеки особи в цифровому середовищі.

Права людини в інформаційному середовищі як складова сучасної системи прав людини. Особливості реалізації права на інформацію, свободи слова, права на приватне життя, захисту честі, гідності та ділової репутації в мережі Інтернет. Баланс між свободою поширення інформації та необхідністю захисту персональних даних, конфіденційної інформації й інформаційної безпеки. Роль цифрових платформ та інформаційно-комунікаційних технологій у забезпеченні реалізації прав людини.

Правовий захист прав людини в інформаційну епоху. Національні та міжнародні механізми забезпечення й захисту прав людини в цифровому середовищі. Правове регулювання обробки персональних даних, забезпечення кібербезпеки, протидії кіберзлочинності та незаконному поширенню інформації. Значення міжнародних стандартів, конституційних гарантій і галузевого законодавства для ефективного захисту прав людини в умовах цифрової трансформації суспільства.

Перспективи розвитку прав людини в цифровому суспільстві. Вплив новітніх цифрових технологій, штучного інтелекту, великих даних та автоматизованих систем прийняття рішень на зміст і реалізацію прав людини. Необхідність удосконалення правового регулювання цифрових відносин, розвитку цифрової правової культури та забезпечення балансу між технологічним розвитком, суспільними інтересами й захистом фундаментальних прав і свобод людини.

Тема 5. Діджиталізація правосуддя в Україні. Комп'ютерні технології в судочинстві.

Діджиталізація правосуддя як сучасний напрям реформування судової системи. Сутність цифрової трансформації судочинства та її значення для підвищення ефективності здійснення правосуддя. Роль інформаційно-комунікаційних технологій у забезпеченні оперативності, доступності, відкритості та якості судового процесу. Вплив цифровізації на модернізацію діяльності судових органів і вдосконалення механізмів захисту прав та законних інтересів учасників судового провадження.

Вплив ІТ-технологій на правосуддя та розвиток комп'ютерних технологій у судочинстві. Використання автоматизованих систем документообігу, електронного обміну процесуальними документами, цифрових доказів, електронного підпису та сучасних інформаційних ресурсів у діяльності судів. Значення інформаційних технологій для оптимізації судових процедур, скорочення строків розгляду справ, підвищення ефективності роботи суддів і працівників апарату суду, а також забезпечення належного рівня інформаційної безпеки.

Феномени «електронного» та «онлайн» суду: вітчизняний і зарубіжний досвід. Поняття електронного та онлайн-судочинства, їх особливості та переваги в умовах цифрової трансформації правової системи. Практика використання дистанційної участі в судових засіданнях, електронного подання процесуальних документів та цифрової взаємодії учасників судового процесу. Аналіз українського та зарубіжного досвіду впровадження цифрових технологій у судову діяльність, перспективи розвитку електронного правосуддя відповідно до міжнародних стандартів.

Портал «Судова влада» та Єдиний державний реєстр судових рішень як елементи цифрової судової інфраструктури. Значення офіційних електронних ресурсів для забезпечення доступу громадян до судової інформації, отримання відомостей про перебіг судових справ, ознайомлення із судовими рішеннями та реалізації принципу відкритості судової влади. Роль цифрових інформаційних систем у забезпеченні ефективної взаємодії між судами, учасниками процесу та суспільством.

Публічність, прозорість і транспарентність судочинства як прояви діджиталізації. Вплив цифрових технологій на забезпечення відкритості діяльності судової влади, доступності судових рішень та підвищення довіри суспільства до правосуддя. Значення електронних сервісів для реалізації принципів гласності, рівності сторін і справедливого судового розгляду. Перспективи подальшого розвитку цифрового правосуддя в Україні, удосконалення електронних судових сервісів та впровадження інноваційних інформаційних технологій відповідно до сучасних вимог цифрового суспільства.

Тема 6. Діджиталізація в сфері адміністративних послуг та корпоративному праві. «Держава в смартфоні».

Діджиталізація адміністративних послуг як складова цифрової трансформації держави. Сутність цифровізації сфери публічних послуг та її значення для підвищення ефективності державного управління. Основні принципи надання адміністративних послуг у цифровому форматі: доступність, оперативність, відкритість, безпечність та орієнтованість на потреби громадян і суб'єктів господарювання. Роль сучасних інформаційно-комунікаційних технологій у розвитку електронного урядування та цифрової взаємодії між державою, громадянами й бізнесом.

Концепція «Держава в смартфоні» як основа розвитку цифрової держави. Сутність концепції, її стратегічна мета та значення для модернізації системи державного управління. Формування єдиного цифрового простору державних послуг, забезпечення дистанційної взаємодії громадян з органами влади, скорочення адміністративних процедур і підвищення прозорості діяльності державних органів. Значення цифровізації для розвитку сервісної держави та підвищення якості обслуговування населення.

Особливості надання окремих адміністративних послуг в автоматичному режимі без втручання людини. Поняття автоматизованої адміністративної послуги та її переваги. Використання державних електронних реєстрів, автоматизованої перевірки даних та інформаційної взаємодії між державними інформаційними системами для прийняття рішень без участі посадових осіб. Значення автоматизації адміністративних процедур для мінімізації людського фактора, скорочення строків надання послуг, зменшення корупційних ризиків і підвищення ефективності діяльності органів державної влади.

Портал «Дія»: нормативно-правові засади та особливості функціонування. Правові основи діяльності Єдиного державного вебпорталу електронних послуг, його місце в системі цифрового врядування України. Основні функції порталу «Дія»: надання адміністративних послуг, використання цифрових документів, електронна ідентифікація, електронна взаємодія громадян із державними органами та отримання інформації з державних реєстрів. Значення порталу для забезпечення доступності, зручності та безперервності надання державних послуг.

Діджиталізація у сфері корпоративного права. Використання цифрових технологій у процесі створення, реєстрації та діяльності юридичних осіб, електронної взаємодії з державними органами, ведення корпоративної документації та здійснення реєстраційних процедур. Значення електронного документообігу, кваліфікованого електронного підпису, електронних реєстрів і цифрових сервісів для забезпечення ефективного корпоративного управління, спрощення ведення бізнесу та розвитку сучасного цифрового економічного середовища.

Тема 7. Діджиталізація у правоохоронній сфері.

Діджиталізація правоохоронної діяльності як сучасний напрям розвитку системи забезпечення правопорядку. Сутність цифрової трансформації правоохоронних органів та її значення для підвищення ефективності боротьби зі злочинністю, забезпечення громадської безпеки та захисту прав і свобод людини. Роль інформаційно-комунікаційних технологій у вдосконаленні механізмів виявлення, попередження, розкриття та розслідування правопорушень. Значення цифровізації для підвищення оперативності, прозорості та результативності діяльності правоохоронних органів.

Інформаційні технології у правоохоронній діяльності та їх нормативне забезпечення. Використання автоматизованих інформаційних систем, електронних реєстрів, баз даних, біометричних технологій, відеоспостереження, геоінформаційних систем та сучасних засобів цифрової комунікації у діяльності правоохоронних органів. Правові засади застосування інформаційних технологій, забезпечення законності обробки інформації, захисту персональних даних, інформаційної безпеки та дотримання прав людини під час використання цифрових технологій у правоохоронній сфері.

Використання інформаційних технологій та інформаційних систем у діяльності поліції зарубіжних держав. Особливості впровадження цифрових технологій у правоохоронну діяльність провідних держав світу. Практика застосування автоматизованих систем аналізу інформації, електронного документообігу, інтелектуальних систем відеоспостереження, технологій штучного інтелекту та цифрової криміналістики. Значення міжнародного досвіду для вдосконалення діяльності правоохоронних органів України, розвитку міжнародного поліцейського співробітництва та впровадження сучасних стандартів цифрової безпеки.

Кіберполіція України як спеціалізований підрозділ протидії кіберзлочинності. Правовий статус, основні завдання та функції кіберполіції у сфері забезпечення кібербезпеки держави. Основні напрями діяльності підрозділу: виявлення, припинення та розслідування кіберзлочинів, протидія шахрайству в мережі Інтернет, незаконному втручанню в роботу інформаційних систем, поширенню шкідливого програмного забезпечення та іншим видам злочинів у кіберпросторі. Значення міжнародної співпраці,

цифрової експертизи та сучасних інформаційних технологій для ефективної боротьби з кіберзлочинністю.

Перспективи розвитку діджиталізації у правоохоронній сфері. Вплив цифрових технологій, штучного інтелекту, великих даних та автоматизованих аналітичних систем на підвищення ефективності правоохоронної діяльності. Необхідність удосконалення нормативно-правового регулювання застосування цифрових технологій, забезпечення інформаційної безпеки, захисту прав людини та розвитку професійних цифрових компетентностей працівників правоохоронних органів в умовах цифрової трансформації держави.

Тема 8. Діджиталізація і чинне право України. Застосування ІТ-технологій у нормотворчій та законодавчій діяльності.

Діджиталізація як сучасний напрям розвитку нормотворчої та законодавчої діяльності в Україні. Сутність цифрової трансформації процесів розроблення, прийняття та реалізації нормативно-правових актів. Вплив інформаційно-комунікаційних технологій на підвищення ефективності законодавчої діяльності, забезпечення відкритості, прозорості та доступності нормотворчого процесу. Значення цифровізації для вдосконалення державної правової політики, підвищення якості законодавства та розвитку електронного урядування.

Використання ІТ-технологій на окремих стадіях законотворчої та законодавчої діяльності. Застосування сучасних інформаційних систем у процесі підготовки, обговорення, погодження, експертизи, прийняття, оприлюднення та моніторингу нормативно-правових актів. Використання електронного документообігу, цифрових баз даних, інформаційно-аналітичних систем, електронного голосування та цифрових платформ для організації законотворчої діяльності. Значення автоматизації окремих процедур для підвищення оперативності, точності та ефективності законодавчого процесу.

Правове забезпечення цифровізації нормотворчої діяльності та напрями вдосконалення законодавства України. Нормативно-правові засади використання цифрових технологій у діяльності органів державної влади та суб'єктів законодавчої ініціативи. Особливості правового регулювання електронного документообігу, електронного підпису, інформаційної безпеки, захисту персональних даних та функціонування державних інформаційних систем. Необхідність удосконалення законодавства з урахуванням сучасних тенденцій цифрової трансформації, міжнародних стандартів та розвитку цифрового суспільства.

Взаємозв'язок діджиталізації та чинного права України. Вплив цифрових технологій на розвиток правової системи, адаптацію чинного законодавства до нових суспільних відносин і формування сучасних механізмів правового регулювання. Значення цифровізації для забезпечення доступності нормативно-правової інформації, підвищення якості правозастосування, розвитку правової культури та зміцнення принципу верховенства права в умовах цифрового суспільства.

Перспективи розвитку цифрових технологій у нормотворчій діяльності. Використання технологій штучного інтелекту, великих даних, автоматизованого аналізу законодавства та цифрових платформ для підготовки проєктів нормативно-правових актів і оцінювання їх ефективності. Перспективи впровадження інноваційних цифрових інструментів у законодавчий процес, розвитку електронної демократії, розширення участі громадян у нормотворчій діяльності та формування сучасної цифрової моделі правотворення відповідно до європейських стандартів.

4. Структура вивчення навчальної дисципліни

4.1. Тематичний план навчальної дисципліни

№ те- ми	Назватеми	Кількість годин											
		Денна форма навчання						Заочна форма навчання					
		Усього	У тому числі					Усього	У тому числі				
			Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС		Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Тема 1. Соціокультурні передумови формування діджиталізації.	10	2	2	–	–	6	9	1	–	–	–	8
2.	Тема 2 Діджиталізація, її види та юридична діяльність.	10	2	2	–	–	6	9	1	–	–	–	8
3.	Тема 3. Діджиталізація і система державних органів.	11	2	2	–	–	6	13	2	2	–	–	9
4.	Тема 4. Права людини в інформаційну епоху.	10	2	2	–	–	6	12	1	2	–	–	9
5.	Тема 5. Діджиталізація правосуддя в Україні. Комп’ютерні технології в судочинстві.	10	2	2	–	–	6	12	1	2	–	–	9
6.	Тема 6. Діджиталізація в сфері адміністративних послуг та корпоративному праві. «Держава в смартфоні».	10	2	2		–	6	10	1	–	–	–	9
7.	Тема 7. Діджиталізація у правоохоронній сфері.	10	2	2	–	–	8	10	1	–	–	–	9
8.	Тема 8. Діджиталізація і чинне право України.	10	2	2	–	–	6	10	1	–	–	–	9
9.	Тема 9. Застосування ІТ-технологій у нормотворчій та законодавчій діяльності.	10	2	2	–	–	6	10	1	–	–	–	4
	Усьогогодин:	90	18	18	–	–	54	90	10	6	–	–	74

4.2. Аудиторні заняття

4.2.1. Аудиторні заняття (лекції, семінарські (практичні) заняття) проводяться згідно з темами та обсягом годин, передбачених тематичним планом.

4.2.2. Плани лекцій з передбачених тематичним планом тем визначаються в силабусі навчальної дисципліни.

4.2.3. Плани семінарських (практичних) занять з передбачених тематичним планом тем, засоби поточного контролю знань визначаються в силабусі навчальної дисципліни.

4.3. Самостійна робота студентів

4.3.1. Самостійна робота студентів включає опрацювання завдань до кожної теми та виконання індивідуальних завдань.

4.3.2. Завдання для самостійної роботи студентів, а також порядок здобуття балів за самостійну роботу визначаються в силабусі навчальної дисципліни.

5. Методи навчання та контролю

Під час лекційних занять застосовуються:

- 1) традиційний усний виклад змісту теми;
- 2) слайдова презентація;
- 3) дискусія.

На семінарських (практичних) заняттях застосовуються:

- 1) дискусійне обговорення проблемних питань;
- 2) вирішення ситуаційних завдань;
- 3) складання та розгляд окремих процесуальних документів.

Поточний контроль знань студентів з навчальної дисципліни проводиться у таких формах:

- 1) усне або письмове опитування на семінарських заняттях;
- 2) перевірка виконання поточних контрольних робіт у формі тестування;
- 3) розв'язування творчих завдань, проведення дискусій тощо;
- 4) захист підготовленого індивідуального завдання.

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі заліку. Залікова оцінка виставляється на підставі результатів поточного оцінювання або складання заліку, який проводиться у формі тестування. У випадку необхідності проведення заліку онлайн, він проводиться у формі тестування із застосуванням комп'ютерних технологій в режимі реального часу.

5. Методи навчання та контролю

У процесі лекційних занять використовуються такі методи навчання:

1. традиційний усний виклад навчального матеріалу з елементами пояснення та узагальнення;

2. використання мультимедійних (слайдових) презентацій.

Під час семінарських занять застосовуються:

- дискусійні методи навчання, спрямовані на обговорення проблемних питань навчальної дисципліни;
- тренінгові форми роботи, орієнтовані на розвиток здатності до творчого мислення та генерування нових ідей;
- представлення та обговорення результатів виконання індивідуальних навчальних завдань.

Поточний контроль результатів навчання здобувачів вищої освіти здійснюється із застосуванням таких методів:

1. усне опитування та співбесіда з метою оцінювання рівня засвоєння теоретичних знань;
2. аналіз і розв'язання проблемних ситуацій (case-study) під час аудиторних занять;
3. виконання практичних та аналітичних завдань, спрямованих на перевірку сформованості фахових умінь і навичок;

4. підготовка та представлення усних доповідей з елементами обговорення;
5. участь у навчальних дискусіях як спосіб оцінювання здатності до аргументації та критичного мислення;
6. виконання індивідуальних завдань і захист отриманих результатів.

Підсумковий семестровий контроль з навчальної дисципліни здійснюється у формі заліку.

6. Схема нарахування балів

6.1. Нархування балів за результатами навчання здійснюється за схемою, наведеною на рис.

6.2. Обсяг балів, здобутих студентами під час лекцій, семінарських занять, самостійної роботи студентів та виконання індивідуальних завдань визначаються у силябусі навчальної дисципліни.

7. Рекомендовані джерела

7.1. Основні джерела

1. Баранов О. А., Демкова М. С., Дзюба С. В. та ін. Концепція розвитку електронного урядування в Україні. Київ, 2009. 16 с.
2. Благута Р. І., Мовчан А. В. Новітні технології у розслідуванні злочинів. Львів: ЛьвДУВС, 2020. 256 с.
3. Бринцев О. В. «Електронний суд» в Україні. Харків: Право, 2016. 72 с.
4. Горбулін В. П., Грицяк Н. В., Семенченко А. І. та ін. Електронне урядування. Підручник. Київ: НАДУ, 2014. 352 с.

5. Електронне урядування та електронна демократія: навч. посіб. Ч. 7: С. А. Чукут. Київ: ФОП Москаленко О. М., 2017. 72 с.
6. Електронний парламент України: досвід створення. За заг. ред. С. О. Довгого. Київ: Логос, 2015. 452 с.
7. Євдокимов В. О., Коломієць С. А. Цифрова трансформація публічного управління. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2024. № 9. С. 403–415.
8. Єсімов С. Розвиток системи надання електронних адміністративних послуг. *Вісник НУ «Львівська політехніка»*. 2017. № 861. С. 263–271.
9. Жекало Г. І., Заяць М. Я., Вакун О. В. Сутність та зміст електронного урядування. 2020. URL: nauka.com.ua.
10. Калішенко Є. Правове забезпечення розвитку електронного урядування в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 7. С. 140–146.
11. Камінська Т. та ін. Зарубіжний досвід упровадження електронного урядування. Київ, 2008. 200 с.
12. Квітка С. Цифрова трансформація публічного управління. *Аспекти публічного управління*. 2024. Т. 12, № 3. С. 50–58.
13. Квітка С., Новіченко Н., Гусаревич Н. та ін. Перспективні напрямки цифрової трансформації. *Аспекти публічного управління*. 2020. Т. 8, № 4. С. 129–146.
14. Кібець В. О. Єдиний державний реєстр судових рішень. *Порівняльно-аналітичне право*. 2020. № 2. С. 122–124.
15. Клименко І. В. Основні підходи до визначення понять «electronic уряд» та «електронне урядування». *Економіка та держава*. 2009. № 6. С. 93–96.
16. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 № 2747-IV.
17. Комарова К., Ковальчук Н. Ключові принципи забезпечення транспарентності. *Аспекти публічного управління*. 2021. Т. 9, № 2. С. 28–34.
18. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки: Розпорядження КМУ від 17.01.2018 № 67-р.
19. Корж І. Ф. Веб-сайти органів державної влади. *Інформація і право*. 2018. № 2 (25). С. 9–16.
20. Костенко І. В. Основні принципи електронного урядування. *Часопис Київського університету права*. 2019. № 4. С. 117–121.
21. Крикавська І. Нормативно-правове регулювання впровадження цифрових технологій. *Вісник НУ «Львівська політехніка»*. 2020. Т. 7, № 2. С. 162–165.
22. Марченко В. В. Електронне урядування в органах виконавчої влади. Монографія. Харків: Панов, 2016. 444 с.
23. Питання Єдиного державного веб-порталу електронних послуг: Постанова КМУ від 04.12.2019 № 1137.
24. Питання Міністерства цифрової трансформації: Постанова КМУ від 18.09.2019 № 856.
25. Положення про автоматизовану систему документообігу суду: Рішення Ради суддів від 26.11.2010 № 30.
26. Порядок функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади: Наказ Держкомінформполітики, Держкомзв'язку від 25.11.2002 № 327/225.
27. Права людини в інформаційному суспільстві: метод. вказівки. Уклад. П. М. Сухорольський. Львів, 2016. 64 с.
28. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI.
29. Про внесення змін до... актів України щодо оптимізації мережі ЦНАП: Закон України від 03.11.2020 № 943-IX.
30. Про додаткові заходи щодо забезпечення відкритості...: Указ Президента України від 01.08.2002 № 683/2002.
31. Про затвердження Порядку застосування електронних засобів контролю: Наказ МВС від 08.06.2017 № 480.

32. Про затвердження Положення про... функціонування окремих підсистем ЄСІТС: Рішення ВРП від 17.08.2021 № 1845/0/15-21.
33. Про затвердження Порядку інформаційного наповнення... Web-порталу: Наказ Держкомінформполітики від 25.11.2002 № 327/225.
34. Про Концепцію Національної програми інформатизації: Закон України від 04.02.1998 № 75/98-ВР.
35. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 04.02.1998 № 74/98-ВР.
36. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства...: Закон України від 09.01.2007 № 537-V.
37. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг: Закон України від 15.07.2021 № 1689-IX.
38. Про схвалення Концепції запровадження системи електронного голосування...: Постанова ВР від 19.03.2009 № 1162-VI.
39. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування...: Розпорядження КМУ від 20.09.2017 № 649-р.
40. Про схвалення Концепції розвитку системи електронних послуг...: Розпорядження КМУ від 16.11.2016 № 918-р.
41. Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії...: Розпорядження КМУ від 08.11.2017 № 797-р.
42. Рекомендація № R (95) 11 Комітету Міністрів Ради Європи від 11.09.1995.
43. Рекомендація № R (2001) 3 Комітету Міністрів Ради Європи від 28.02.2001.
44. Рекомендація Rec (2001) 2 Комітету Міністрів Ради Європи від 28.02.2001.
45. Рекомендація Rec (2003) 14 Комітету Міністрів Ради Європи від 09.09.2003.
46. Рекомендація Rec (2003) 15 Комітету Міністрів Ради Європи від 09.09.2003.
47. Роль ЦНАП (Центрів Дія) у використанні е-послуг: навч. посібник. Київ, 2021. 64 с.
48. Семенченко А. І., Грицяк Н. В., Кукарін О. Б. та ін. Електронне урядування. Підручник. Київ: НАДУ, 2016. 128 с.
49. Системна інформатизація законотворчої та правоохоронної діяльності. Монографія. Кер. М. Я. Швець. Київ: Навчальна книга, 2005. 639 с.
50. Стратегія електронного парламентаризму на 2018–2020 роки: Розпорядження Голови ВР від 05.07.2018 № 278.
51. Токар М. Громадські організації України в системі розвитку публічно-управлінських відносин. Монографія. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2020. 240 с.
52. Хахановський В. Г., Підюков П. П., Смаглюк В. М. Інформатизація управління в органах внутрішніх справ. Київ: НАВСУ, 2003. 216 с.
53. Штучний інтелект, сучасні технології та право в Україні. Монографія. За ред. О. М. Бандурки. Київ: НДІ публічного права, 2025. 312 с.
54. Штучний інтелект, сучасні технології та право в Україні [Електронне видання]: монографія / за заг. ред. О. А. Костенка; Держ. наук. установа «Інститут інформації, безпеки і права НАПрН України». Київ; Одеса: Фенікс, 2026. 356 с.

7.2. Допоміжні джерела

- 1Архипова Є. О. Електронне урядування як форма організації державного управління // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2015. № 5. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=855>
- 2Барегамян С. Х., Карпі Ю. В. Електронне урядування на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях: сучасний стан та перспективи впровадження в Україні. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2019. № 11. URL: [nauka.com.ua](http://www.dy.nauka.com.ua).

- 3Бєлов Д. М., Переш І. Є., Покорба І. Цифрові права як складова інформаційного суспільства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2024. Вип. 81, ч. 2. С. 57–62.
- 4Берназюк О. О. Поняття та особливості електронного судочинства в Україні. *Право і суспільство.* 2019. № 3, ч. 2. С. 15–20.
- 5Білобров Т. В. Адміністративно-правовий статус Департаменту кіберполіції Національної поліції України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. 209 с.
- 6Бліхар М. М. Організаційно-правовий механізм захисту персональних даних в умовах цифровізації. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2023. Вип. 78, т. 2. С. 140–145.
- 7Бисага Ю. Ю. Цифрові технології в нотаріаті: сутність та особливості. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2023. Вип. 78, т. 2. С. 7–12.
- 8Бондаренко В. А., Пустова Н. О. Теоретико-правові питання електронного правосуддя в інформаційному суспільстві. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична.* 2017. № 2. С. 154–162.
- 9Брагар В. С. Нормативно-правове забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи. *Право та державне управління.* 2020. Т. 1, № 1. С. 227–232.
- 10Вовк В. М., Олійник У. М. Здобутки Четвертої промислової революції як виклик сучасній юриспруденції. *Управлінські та правові засади забезпечення розвитку України як європейської держави: зб. тез XXV щоріч. звіт. наук. конф. (м. Хмельницький, 18 лют. 2021 р.).* Хмельницький: ХУУП ім. Л. Юзькова, 2021. С. 11–13.
- 11Вовк В. М., Олійник У. М. Право бути забутим як «нове право» людини у діджиталізованому суспільстві. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького. Серія: Право.* 2020. № 10 (22). С. 16–22.
- 12Вовк В. М., Олійник У. М., Малінковська О. В. Правові засади електронних інформаційних ресурсів на державотворчі процеси в Україні. *Наукові перспективи. Серія: Право.* 2021. № 11 (17). С. 165–175.
- 13Гаврік Р. О. Перспективи запровадження електронного голосування в Україні в контексті реалізації Концепції розвитку електронної демократії та врахування досвіду Естонської Республіки. *Правові засади організації та здійснення публічної влади: зб. тез V Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Хмельницький, 18 черв. 2022 р.).* Хмельницький: ХУУП ім. Л. Юзькова, 2022. С. 78–80.
- 14Гадецька З., Гаврік Р. О. До питання про перспективи запровадження електронного голосування в Україні в контексті реалізації концепції розвитку електронної демократії та діджиталізації. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2022. № 2 (70). С. 297–302.
- 15Голобородько Т. В., Дубіна О. Д. Використання інформаційних технологій в публічному адмініструванні: досвід України та європейські орієнтири. *Державне управління: удосконалення та розвиток.* 2018. № 6. URL: auka.com.ua.
- 16Горобець Н. С., Науменко С. М. Закон ЄС про штучний інтелект і його вплив на судову систему України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2025. Вип. 89, т. 4. С. 12–18.
- 17Граціотова Г. О., Ткач К. І., Пульча Д. О. Впровадження електронних виборів в Україні в умовах пандемії. *Закордонний досвід. ECONOMICS: timerealities.* 2020. № 5 (51). С. 14–20.
- 18Гуцалюк М. В., Антонюк П. Є. Щодо сутності електронної (цифрової) інформації як джерела доказів у кримінальному провадженні. *Криміналістичний вісник.* 2021. № 33 (1). С. 37–49.

8. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Веб-портал Верховної Ради України: офіційний веб-сайт. URL: <http://www.rada.gov.ua>.
2. Веб-портал Кабінету Міністрів України: офіційний веб-сайт. URL: <http://www.kmu.gov.ua>.
3. Веб-портал Міністерства юстиції України: офіційний веб-сайт. URL: <https://minjust.gov.ua>.
4. Веб-сайт Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова: офіційний веб-сайт. URL: <http://www.univer.km.ua>.
5. Веб-сайт Хмельницької міської ради: офіційний веб-сайт. URL: <http://www.khmelnysky.com>.
6. Веб-сайт Хмельницької обласної державної адміністрації: офіційний веб-сайт. URL: <http://www.adm.km.ua>.
7. Веб-сайт Хмельницької обласної ради: офіційний веб-сайт. URL: <http://km-oblrada.gov.ua>.
8. Державна судова адміністрація України: офіційний веб-сайт. URL: court.gov.ua.
9. Електронний суд: офіційний веб-портал. URL: court.gov.ua.
10. Єдиний державний вебпортал електронних послуг «Дія»: офіційний веб-сайт. URL: <https://diia.gov.ua>.
11. Єдиний державний вебпортал відкритих даних: офіційний веб-сайт. URL: <https://data.gov.ua>.
12. Єдиний державний реєстр судових рішень: офіційний веб-сайт. URL: court.gov.ua.
13. Законодавство України: офіційний веб-портал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>.
14. Міністерство цифрової трансформації України: офіційний веб-сайт. URL: <https://thedigital.gov.ua>.
15. Національне агентство України з питань державної служби: офіційний веб-сайт. URL: <https://nads.gov.ua>.
16. Національний інститут стратегічних досліджень: офіційний веб-сайт. URL: <https://niss.gov.ua>.
17. Офіційний веб-портал судової влади України: офіційний веб-сайт. URL: <https://court.gov.ua>.
18. Офіційне інтернет-представництво Президента України: офіційний веб-сайт. URL: <http://www.president.gov.ua>.
19. Портал електронних послуг Пенсійного фонду України: офіційний веб-сайт. URL: <https://portal.pfu.gov.ua>.
20. Урядовий портал: єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: kmu.gov.ua.
21. Центр політико-правових реформ: офіційний веб-сайт наукової установи. URL: <https://pravo.org.ua>.